

73 LET OD ČÍHOŠŤSKÉHO ZÁZRAKU

Zahrádecký a číhošťský kněz Josef Toufar byl za života poctivým a nadšeným knězem, který uměl nejen kázat při mši, ale vedl lidi k starosti o druhé, k životu ve společenství, k toleranci k různosti. Dokázal do kostela přitáhnout i komunisty, při tancovačkách učil farníky tancovat českou besedu, podporoval hradecké bohoslovce. Po jeho smrti se na jeho nočním stole našel výtisk životopisu Dona Boska, který byl jeho pastoračním vzorem. 11. prosince 2022 uplynulo 73 let od tajemného pohybu křížku nad oltářem, který předznamenal události, které známe jako „číhošťský zázrak“.

Kázání na 11. prosince 2022 v Číhošti

Je třetí neděle adventní, zvaná *Gaudete*, tedy *Radujte se*, 11. prosince. To je na den přesně, kdy se v tomto kostele před sedmdesáti třemi lety pohnul oltářní křížek a jeho pohyb předznamenal události, které se staly prokletím, ale i požehnáním pro tuto vesnici i pro celý kraj. A především pro zdejšího faráře P. Josefa Toufara, našeho Toufárka, jak mu něžně říká Miloš Doležal a jeho přátelé.

Evangelium jsem vzal záměrně z liturgického cyklu B, protože právě toto evangelium četl tenkrát v tomto kostele Josef Toufar. O čem to evangelium vypráví? O výslechu Jana Křtitele. Přední židé z Jeruzaléma vyšlou chrámové poselstvo složené z kněží a levitů, kteří si Jana vezmou stranou a podrobí ho křížovému výslechu:

Kdo jsi?

Já nejsem Mesiáš, odpoví Jan.

Jak to tedy je? Jsi Eliáš?'

Já nejsem.

Jsi ten prorok?

Ne.

Kdo jsi?

Jsem hlas.

Negativní svědectví Janovo připomíná negativní svědectví Josefa při krutých výsleších ve Valdicích estébákem Ladislavem Máchou a jeho estébáckými kumpány. Toufar popíral manipulaci křížkem, neměl tušení, jak k tomu oné třetí neděle adventní došlo.

U jiného výslechu se na konci svého pozemského života ocitl Ježíš před veleradou, před Pilátem a na chvíli také před Herodem.

Jsi král ?

Mé království není z tohoto světa

A pak král, který za chvíli ulehne na trůn kříže, řekne: Já jsem, tedy Ego eimi. To je ten král, který stál v zástupu před Janem Křtitelem a o kterém Jan řekl: *Mezi vámi stojí ten, kterého neznáte.*

Neznáme ho především pro ten kříž, kterým se tolik odcizil svým učedníkům. Kříž nebyl a dodnes není oblíbeným trůnem, ze kterého by se dalo pohodlně vládnout. Je to trůn Mesiášův, který ukazuje dál, za pozemské vládnutí a ovládání. Ten, který je bezvládný, vládne celému světu.

Křížek, který se před třiasedmdesáti lety tady pohnul, se stal mnohem větším znamením, než se tenkrát oněm devatenácti svědkům, kteří o jeho pohybu vydali svědectví, mohlo zdát, je to znamení, které z Číhoště učinilo po mnoha letech opravdový střed českých zemí, hřeb, který nese víru mnohých. Snad to nebude blasfemie, když dnes řeknu Bohu díky za 11. prosinec 1949. Bohu díky za svědectví P. Josefa Toufara.

Po mši následovala beseda s farníky a poutníky v číhošťské hospodě a pak také slavnostní oběd v nedalekém Kališti. Zazněly také slovácké písně táhlé i rozverně.

Zdeněk Jančařík